

man ikke skal vige tilbage for Udgifter til en saadan Kirkes Udsmykning. Hvor mange Tusinder af Kroner bliver der ikke ofret til Udsmykning til andre Bygninger? Hvorfor skulde Guds Hus da være saa tarvelig smykket? Det er dog noget, man har haft Øje for i gamle Dage, og som jeg mener, man ogsaa bør have Øje for i Nutiden. Det var nu med Hensyn til dette Spørgsmaal. — Jeg kommer saa til det næste Spørgsmaal, som jeg har tænkt paa at ville omtale, nemlig Spørgsmaalet om Tilskud til Ynglingeforeningen her i Kjøbenhavn. Jeg vil da først udtale min Paaskønnelse og Tak til den højtærede Minister, fordi han er kommen frem med Forslaget, og ligeledes til de ærede Medlemmer af Finansudvalget, der have tiltraadt det. Jeg vilde ønske, at jeg kunde have henvendt denne Tak til hele Finansudvalget, men det er jo nu ikke saaledes. Kristelig Forening for unge Mænd er jo ikke nogen ny Forening. Den er, som det er oplyst i Dag, 20 Aar gammel. Den har vokset sig stor og er bleven større Aar for Aar. Den har en Hovedforening og flere mindre Filialer rundt omkring i Byen. Og dersom man da vil spørge: hvad vil denne Forening, hvad er dens Formaal, ja, saa tror jeg, jeg kan sige, at Formaalet for denne Forening er først og fremmest dette at erobre den kjøbenhavnske Ungdom for Kristendommen. Det er jo sikkert et stort Maal, men jeg vil ogsaa tilføje, at det er et herligt og skønt Maal. Der er vel ikke noget andet Sted her i Landet, hvor der i den Grad trænges til en saadan Hjælp, som denne Forening her vil yde unge Mennesker netop her i Kjøbenhavn. Der er vel næppe noget andet Sted her i Landet, hvor Ungdommen er saaledes udsat for Farer og Fristelser af enhver Art som netop der. Man kan jo ikke forlange, at unge Mennesker skulle indespærres i den Lejlighed, hvor de bo. Alle unge Mennesker føle Trang til, naar de ere fri for Arbejde, at komme lidt ud i det fri og tale med deres jævnaldrende Kammerater, og saa gælder det om at lede dem i det rigtige Spor, saaledes at de ikke blive for stærkt udsatte for den store Bys talrige Fristelser. Saa snart de komme udenfor paa Gaden, er der jo en hel Mængde Fristelser og Tillokkelser for de unge. Vi have Dansebuler, og vi have Varietéer og meget mere, for ikke at tale om noget, der er langt værre. Og saa have vi ogsaa Handelsbutiksvinduerne. Alt dette er i Stand til, lige fra det Øjeblik, den unge Mand træder ud paa Gaden, at lægge en

alvorlig Fristelse for hans unge og ubefæstede Sjel. Jeg mener, at det er en alvorlig og stor Opgave, som denne kristelige Forening for unge Mænd her i Kjøbenhavn har paataget sig, og derfor mener jeg ogsaa, at Foreningen bør støttes. Det, som det kommer an paa for et Menneske, for at han kan komme igennem Livet paa en god og hæderlig Maade, er dog i Virkeligheden, at han faar et ordentligt og godt Grundlag at bygge sin Livsbane op paa. Man har jo mangfoldige Eksempler paa, hvorledes det gaar unge Mennesker, der ere komne her ind til Byen. Der er jo mange Mennesker fra Landet, der nødvendigvis skulle herind. Man kommer herind for at lære, for at studere, for at lære Handel eller et Haandværk og endelig for at aftjene sin Værnepligt, og alle ere de underkastede disse store Farer og Fristelser, som den store Hovedstadsby byder dem. Vi have da ogsaa Eksempler nok paa, hvorledes saadanne unge Mennesker i ganske kort Tid ere gaaede til Grunde. Vi høre saa tit Bladene omtale, at saadanne Mennesker kunne være nogle udlevede Oldinge, naar de ere henved 20 Aar gamle — i den Alder have de allerede ganske og fuldstændig forspildt deres Ungdom. Det er da navnlig denne Forenings store Formaal at rædde saadanne unge Mennesker fra at falde i disse Fristelser. Men ved Siden af det store, og som jeg nu kalder det vigtigste af denne Forenings Maal, har den jo ogsaa ganske andre Formaal, som jo allerede ere blevne nævnte tidligere her i Dag. Et andet Formaal er saaledes det, at den aabner et hyggeligt, kristeligt Hjem for de mange enlig stillede og tilrejsende unge Mænd, der ellers maa savne Hjemmets Goder. Naar nu saadanne unge Mennesker komme her ind til Byen ude fra Landet fra et godt Hjem, og komme her ind blandt fremmede Omgivelser, kan man meget godt forstaa, at det vilde være særlig heldigt for saadanne unge Mænd at have et Hjem, som de kunne ty til, et Hjem, der med kærlig Haand vil søge at vejlede dem til alt godt og søge at skærme dem mod alle de nævnte Farer og Fristelser, samt føre dem gennem de Skær, hvorpaa de ellers muligvis maatte strande. Dernæst har Foreningen ogsaa beredt et Hjem for Soldater. Der kommer jo hvert Aar mange Soldater her ind til Hovedstaden for at aftjene deres Værnepligt. Dette Spørgsmaal er jo imidlertid blevet omtalt saa tit og ofte her i Dag, saa jeg behøver ikke at komme nærmere ind derpaa, men jeg skal dog sige, at ogsaa for mig staar det saaledes, at det er